

Scris cu sânge

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Țin pumnii strânși căuș s-adun în ei
Fluiditatea orei care plânge...
Ți-or fi vorbit de mine flori și zei,
Poemul scris cu lacrimi și cu sânge?

Sau noaptea ce-și prelinge peste geam
Întunecatul păr cu luni impare
Ți-a spus, cândva, câtă nevoie-aveam
Să vii pe pragul inimii cu soare?

Iubirea mea e-un fel de anotimp
Ce-ți umezește buzele cu rouă,
În versul tău întorcerile-n timp
Despart poteca gândului în două.

- Frământ în palme lut și lacrimi reci
Să-ți pot zidi un templu-n Santorini,
Promite-mi că de-acolo n-o să pleci
Și-n dimineți vei număra măslinii

Sub care-am înnoptat visând că-n zori,
De vei lăsa ferestrele deschise,
Îți voi așterne roua din bujori
Pe coala unor gânduri interzise

Și-apoi le voi închide-n cartoteci
Să-ți amintești, iubito, când vei plânge,
Sub pașii tăi cuvintele-s poteci
Iar eu le-am scris cu lacrimi și cu sânge.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

* poezia cu numărul 1000 semnată Liliana Trif & Ioan Grigoraș